

DECEMBER
DANCE
18

za 08 dec 2018
20.00 Concertzaal
zo 09 dec 2018
15.00 Concertzaal

WHEN I AM LAID IN EARTH / FURIOSO

Ballet Vlaanderen /
Meryl Tankard & Sidi Larbi Cherkaoui

— CONCERT —
— GEBOUW —
— BRUGGE —

BRU CULTUUR
GGE CENTRUM
BRUGGE

Uitvoerders & programma

za 08 dec 2018

19.15 inleiding door vzw Stella Rossa
(Gloria Carlier)

zo 09 dec 2018

14.15 inleiding door vzw Stella Rossa
(Gloria Carlier)

When I am laid in earth

Sidi Larbi Cherkaoui: choreografie

Dries Van Noten: kostuums

Willy Cessa: lichtontwerp

Matt Foley, Drew Jacoby: dans

Henry Purcell (1659-1695)

When I am laid in earth uit *Dido and Aeneas*, Z626 (1689)

Technische ombouw (ca. 15 min.)

Furioso

Meryl Tankard: choreografie,
regie & kostuums

Regis Lansac: scenografie

Mikael Sylvest: lichtontwerp

Janet Bridgman: instudering

Grayson Millwood, Ingrid Weisfelt:
assistentie instudering

Felicitas Willems: productiemanagement

Zoë Ashe-Browne, Morgana Cappellari,

Nini de Vet, Shelby Williams, Nicola Wills,

Claudio Cangialosi, Brent Daneels, Matt

Foley, Aaron Shaw, James Waddell: dans

HERMESensemble:

Wibert Aerts, Clara Evens: viool

Marc Tooten: altviool

Stijn Saveniers: cello

Geert Callaert: orgel

Roel Vanderspikken: percussie

Elisa Soster, Denzil Delaere,

Philip Defranco: zang

BELGISCHE PREMIÈRE

Arvo Pärt (1935)

Sarah was 90 Years Old (1976)

Elliott Sharp (1951)

Digital (1986)

Henryk Górecki (1933-2010)

Quasi una fantasia, Strijkkwartet nr.2,
opus 64 (1991)

- Largo sostenuto, mesto
- Deciso, energico, marcattissimo sempre
- Arioso: Adagio cantabile ma molto espressivo e molte appassionato
- Allegro sempre con grande passione e molto marcato

Deze reeks voorstellingen van *Furioso* is opgedragen aan Judith Meschke (1966-2018), een kostuumontwerpster en briljante kunstenaar die vol gratie dromen vertaalde naar realiteit.

Oorspronkelijke bezetting

Meryl Tankard: choreografie, regie & kostuums

Regis Lansac: scenografie

Judith Meschke: constructie kostuums

Toby Harding: lichtontwerp

Janet Bridgman: instudering

Max Geddes: decorschilder

Prue Lang, Mia Mason, Michelle Ryan,

Rachel Roberts, Tuula Roppola, Vincent

Crowley, Shaun Parker, Grayson Millwood,

Gavin Webber, Steev Peyroux (Zane): dans

Met dank voor hun vriendelijke ondersteuning:

Richard Casley-Smith, Heather Clarke, Briony Hunt, Cees Janssens, Finton Mahony, Michelle Ryan, Maggie Tonkin, Helen Trepá, Performing Arts Collection Adelaide Festival Centre, National Library of Australia.

Ballet Vlaanderen: dans

Joëlle Auspert, Olivier Patey: balletmeester

Pritt Kripson: voorstellingsleider / repetitor

Dirk Van Oerle: toneelmeester / pianorepetitor

Bart Smekens: technisch productieleider

Mieke Vanderhaeghen: technisch coördinator ballet

Koenraad Hulselmans: toneelmeester

Ilka De Wilde: coördinatie touring ballet

Peter Mous, Peter Schillewaert, Eddy

Demeyere, Patrick Engels, Stijn Van

Buggenhout: podiumtechniek

Cora Oosterlinck: klanktechniek

Peter Roosendans, Marc Thiron, Eric

Verdick, Laurens Claas: lichttechniek

Ria Van Looveren, Cees Janssens, Lize

Veraghtert, Trees Veraghtert, Inge Van den

Bogaert: kostuums

Shary Van den Eynde: make-up

Aurélië Hoorneweg: kine

Deze voorstelling is een Feestevent van THE KEYS

In samenwerking met Cultuurcentrum Brugge

DANS MET LIVEMUZIEK

When I am laid in earth / Furioso

Op uitnodiging van Sidi Larbi Cherkaoui brengt Meryl Tankard *Furioso* naar België. Voor het eerst sinds de creatie in 1993 wordt de voorstelling niet uitgevoerd door het Australian Dance Theatre (ADT). Onder toezicht van Tankard studeerden tien dansers van Ballet Vlaanderen de afgelopen weken haar choreografie in. Zelfs voor de geoefende lijven van de balletdansers – vijf mannen, vijf vrouwen – vergt *Furioso* de nodige inspanning. De uitvoering behelst namelijk het nodige kunst- en vliegwerk.

Tankard zocht in haar choreografie naar een nieuwe dimensie. In dat proces ontstond ze de begrenzings van het aardse. Een zoektocht die aanvankelijk werd ingegeven door de luxueuze ruimtelijke omstandigheden waarin ze zich toentertijd als kersvers artistiek leider van het ADT bevond. Van het een op het andere moment had ze de beschikking over een enorme repetitieruimte. Heel wat anders dan de kleine dansstudio in Canberra waarin ze gewoon was te werken. Wat ook veranderde was de samenstelling van het gezelschap. Stond Tankard daarvoor aan het hoofd van een *all women company*, in Adelaide maakten ook mannen deel uit van de groep. Wat begon als een ruimtelijk experiment met touwen en tuigjes mondde al snel uit in een choreografie vol luchtacrobatiek.

De zwaartekracht geeft zich echter niet zonder meer gewonnen. Vooraleer de vrouwen zich kunnen ontworstelen aan de aardse aantrekkingskracht vechten de mannen om hun aandacht. Als Sabijnse maagden worden ze één voor één geschaakt. De verheven tonen van *Quasi una fantasia*, opus 64 (1991)

‘Wat begon als een ruimtelijk experiment met touwen en tuigjes mondde al snel uit in een choreografie vol luchtacrobatiek.’

bieden een ontsnappingsroute naar hogere sferen. Aan dit tweede deel van Henryk Górecki's tweede kwartet ontleent *Furioso* zijn naam. Vliegenslug weten de vrouwen zich los te rukken uit de armen van hun veroveraars.

Verstoten blijven de hunkerende minnaars achter. Zwelgend in eenzaam zelfbeklag dolen ze rond. Reikhalzend zien ze uit naar de vrijgevochten vrouwen. In het verleidingsspel breekt een nieuwe fase aan. Er ontwikkelt zich een spel van aantrekking en afstoting. Wat volgt is een gewichtsloze pas de deux tussen man en vrouw.

Ook in het eerste werk van de avond wordt de man-vrouw relatie onder de loep genomen. Het afscheid tussen de Fenicische koningin Dido en de Trojaanse held Aeneas was het vertrekpunt voor dit nieuwe duet van choreograaf Sidi Larbi Cherkaoui. Dido's weeklacht is het dramatische hoogtepunt van

Rosas in Brugge

21-28 feb 2019

Concertgebouw Brugge en Rosas vieren de 20e productie van Rosas in het Concertgebouw met een heuse feestweek: vier voorstellingen, twee tentoonstellingen en een cursus.

i.s.m. Cultuurcentrum Brugge, KAAP & Davidsfonds Academie

[Meer op concertgebouw.be/rosas](http://meeropconcertgebouw.be/rosas)

© Anne Van Aerschoot

Dido en Aeneas – een barokopera van Henry Purcell (1689). De koningin van Carthago reageert verontwaardigd als haar minnaar zijn vertrek heeft aangekondigd. In allerijl laat ze een brandstapel oprichten. Als zijn schip de haven verlaat – Aeneas heeft de goddelijke opdracht gekregen om Rome te stichten – klinkt haar weeklacht alvorens de vlammen oprijen.

Het duet is ook een indringend eerbetoon van Cherkaoui aan Pina Bausch, een van de meest iconische choreografen van de 20e eeuw. *When I am laid in earth* is het hoogtepunt van haar meesterwerk *Café Müller*. Meryl Tankard speelde daarin een memorabele rol. Tijdens haar verblijf in Europa – met een beurs van zes weken – kreeg de Australische meermaals het advies om auditie te doen bij Tanztheater Wuppertal. Tankard liet zich overhalen. Na een auditie van drie uur had ze de rol. Daarmee is de cirkel van de avond rond.

— Pim Dinghs

‘Remember me, remember me, but ah! forget my fate.’

Biografieën

Het krachtige en innovatieve werk van **Meryl Tankard (AU)** werd wereldwijd opgevoerd van Europa over de Verenigde Staten tot haar thuisland Australië. Veel van haar laatste werken waren coproducties met het Sydney Opera House, zoals *The Oracle* (2009), *Kaidan* (2007) en het avondvullende ballet *Wild Swans* (2003) voor het Australian ballet op een nieuwe partituur van Elena Kats-Chernin. Ze werkte ook als choreografe samen met Disney op Broadway en Really Useful Groups London Production voor *Beautiful Game*, dat genomineerd was voor een Laurence Olivier Award. Meryl Tankard creëerde de openingssequentie *Deep Sea Dreaming* voor de Sydney Olympics Games ceremonie in 2000. Ze creëerde eveneens opdrachten van verschillende gezelschappen: *Cinderella* (Leipzig Ballet), *Boléro* (Ballet de l'Opéra de Lyon), *Petrushka* en *Merryland* voor het Nederlands Dans Theater 1 en 3. Meryl Tankard begon haar carrière als danser bij het Australian Ballet. Ze werd vanaf 1978 een van Pina Bausch' belangrijkste solisten in het baanbrekende Tanztheater Wuppertal. Ze schitterde er in legendarische rollen in onder meer *Café Müller*, *Kontakthof*, *Arien*, *Keuscheitslegende*, *1980*, *Bandoneon* en *Walzer*. In 1989 richtte ze haar eigen dansgezelschap op in Canberra waar ze verschillende stijlen en invloeden samenbracht om een eigen unieke danstheatertaal te ontwikkelen. Tussen 1993 en 1999 was ze artistiek directeur van het Australian Dance Theatre in Adelaide. Meryl Tankard transformeerde het gezelschap tot een internationaal gerenommeerde compagnie met verschillende avondvullende werken zoals *Furioso*, *Possessed*, *Aurora*, *Rasa*, *Inuk* en *Songs with Mara*. Meryl Tankard blijft tot op vandaag innoveren binnen verschillende kunstvormen met een breed spectrum aan projecten gaande van opera tot film. In 2010 haalde ze het diploma filmregie aan het AFTRS Sydney en bracht ze de kortfilms *Mad* en *Moth* uit. In 2015 won

haar documentaire *Michelle's Story* de Adelaide Film festival Audience Award voor Best Documentary en de South Australian Screen Award voor de Best Documentary en soundtrack. Meryl Tankard werkt momenteel aan de ontwikkeling van twee avondvullende werken voor het Adelaide Festival in 2019: *Two Feet*, een avondvullende solo voor de beroemde ballerina Natalia Osipova, en *Zizanie* voor het Restless Dance Theatre.

Sidi Larbi Cherkaoui (BE) debuteerde in 1999 met *Anonymous Society*. Sindsdien heeft hij meer dan vijftig choreografieën op zijn naam staan. Voor zijn werk ontving hij onder meer twee Olivier Awards. Als kind wilde Sidi Larbi Cherkaoui de werkelijkheid tekenen. Toen twee dimensies niet meer volstonden, begon hij – daartoe geïnspireerd door Michael Jackson – te dansen. Tijdens zijn studie aan P.A.R.T.S. kwam hij in aanraking met het werk van Trisha Brown en Pina Bausch. In 1995 won hij de Prijs voor beste Belgische danssolo, een prijs uitgereikt op initiatief van choreograaf Alain Platel. Met *Rien de Rien*, zijn eerste creatie voor les ballets C de La B, viel hij wederom in de prijzen. Cherkaoui werkte voor tal van gerenommeerde dansgezelschappen en theaters (De Munt, het Zweedse Cullberg Ballet, Grand Théâtre de Genève ...). Momenteel staat hij aan het roer van zijn eigen gezelschap Eastman en is hij artistiek directeur van Ballet Vlaanderen.

Zijn choreografie voor de nieuwe videoclip van The Carters, APES**T, bereikte wereldwijd miljoenen mensen (alleen op het YouTube-kanaal van Beyoncé heeft de clip meer dan honderd miljoen views). Voor de Nikè van Samothrake – de clip werd opgenomen in het Louvre – geeft een ensemble Cherkaoui's bewegingen vleugels.

Sidi Larbi heeft het talent om verschillende dansvormen met elkaar te verbinden.

Zijn dansstijl is hypnotiserend en poëtisch. In zijn werk haalt hij beladen thema's aan zoals de zoektocht naar identiteit, geloof en anders-zijn.

HERMESensemble (BE) opereert in de grensgebieden van hedendaagse muziek en kunst. De kernmusici van het collectief creëren eigentijdse artistieke verhalen in nauwe samenwerking met gastkunstenaars en een divers publiek. HERMESensemble realiseert kruisbestuivingen met oude muziek, jazz, pop, niet-westerse muziek en elektronische kunst. De producties overstijgen de traditionele concertvormen door de integratie van elementen uit theater, dans, beeldende kunsten, video, film en multimedia. Experiment en ontmoeting vormen de uitgangspunten van elke productie. HERMESensemble biedt scheppend en uitvoerend jong talent

de gelegenheid en de ruimte om in co-creatie de grenzen van de muziekunst te verleggen. HERMESensemble werd in 2000 opgericht door artistiek directeur Koen Kessels en opereert vanuit de eigen studio in Het Kanaal (Wijnegem). Het gezelschap is jaarlijks te volgen op de grote Belgische podia en festivals (onder meer de Singel, Concertgebouw Brugge, Opera-Ballet Vlaanderen, Flagey, Festival van Vlaanderen, de Bijloke). Daarnaast is het in het buitenland geregeld te gast in onder meer Muziekgebouw aan 't IJ Amsterdam, Philharmonie de Luxembourg, Concerthaus Wien, Barber Hall Birmingham en op internationale festivals als Roma Europa en de Biënnale van Venetië, Berliner Festspiele, November Music in Nederland, en Mona Foma in Australië. HERMESensemble wordt ondersteund door de Vlaamse Overheid. www.hermesensemble.be

GESCHENK— BON

We naderen het einde van alweer een schoon cultureel jaar, en dat betekent: pakjestijd! Bent je nog op zoek naar inspiratie voor een oneindig voer aan kerst- en nieuwjaarsgeschenken, dan hebben wij alvast een tip: de Concertgebouw-geschenkbon.

Bestel je geschenkbon voor een bedrag naar keuze bij In&Uit Brugge of op 070 22 12 12.

In de kijker

VRIJDAG

14 DEC 2018

20.00 Stadsschouwburg

© Mathurin Derel

Le Dernier Appel Marrugeku & Serge Aimé Coulibaly

In deze unieke interculturele dansvoorstelling onderzoekt Choreograaf Serge Aimé Coulibaly de culturele en politieke gevoeligheden die ontstaan bij een eventuele onafhankelijkheid van een kolonie zoals Nieuw-Caledonië. De titel *Le Dernier Appel* suggereert een laatste oproep tot actie, maar evenzeer een eerste signaal van een nieuwe wereld.

**Trailers en meer info: www.decemberdance.be
#decemberdance**

Laat weten wat je van de voorstelling vond op

f ConcertgebouwBrugge
@concertgebouwbr

info & tickets +32 70 22 12 12 — In&Uit: 't Zand 34, Brugge

concertgebouw.be

ZATERDAG

15 DEC 2018

20.00 Concertzaal

© John McDermott

Time The New Zealand Dance Company

December Dance 2018 sluit af in schoonheid met de intrigerende triple bill *Time*. Met een absurdistisch oog voor detail brengt de Nieuw-Zeelander Ross McCormack (ex-danser les ballets C de la B) een futuristisch werk waarin besluiteloosheid en obsessie centraal staan. De Koreaan KIM Jae Duk put voor zijn kwartet uit de thema's meditatie en aanval. De Australische Stephanie Lake eindigt met een stuk dat de schoonheid en brutaliteit van de natuur weerspiegelt.